

Земная жизнь в метель летит.
Там буду вспоминать о ней,
Как о поездке
В пустом вагоне, где бродяга спит
В хмельных мечтах
О Царствии Небесном.

АЛЕКСАНДР ЕЛИЗАРОВ КНИГА В ЖИВОМ ПЕРЕПЛЁТЕ

Л
Ю
Б
О
У
И
Р

З
А
Н
Е
В

АЛЕКСАНДР ЕЛИЗАРОВ

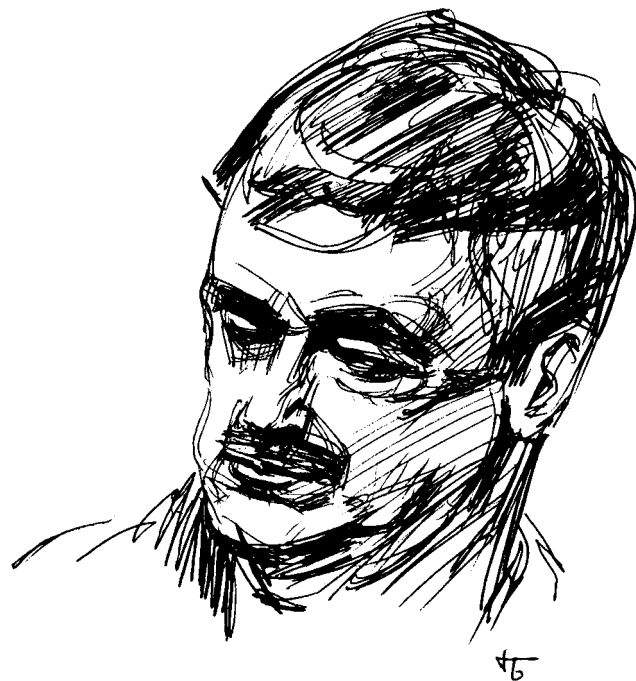

АЛЕКСАНДЪР ЕЛИЗАРОВ

Л
Ю
Б
О
У
И
Р

З
А
Н
Е
В

Животът ми сред бури пролетя.
За него ще си спомням там
като за път тепесен
на скитник в празното купе заспа,
повит с мечти
за Царството Небесно.

АЛЕКСАНДЪР ЕЛИЗАРОВ КНИГА В ЖИВА ПОДЪВЪРЗЪЯ

БУКВИТЕ
<http://www.bukvite.com>

АЛЕКСАНДР ЕЛИЗАРОВ
КНИГА В ЖИВОМ ПЕРЕПЛЁТЕ

АЛЕКСАНДЪР ЕЛИЗАРОВ
КНИГА В ЖИВА ПОДВЪРЗИЯ

Александър Павлович Елизаров
КНИГА В ЖИВА ПОДВЪРЗИЯ
copyright © 2007 **Александър Елизаров**

Художник Павел Бунин
© Преводач Любомир Георгиев Занев
© Преводач Красимир Христов Чакандраков
© Издател Фондация “Буквите”

ISBN13 978-954-9375-36-7

Предисловие

Издание книг-биллингва (на двух языках) давно уже считается традиционным в славянском и больше всего в русском поэтическом мире. Моя первая встреча с подобной книгой была ещё в детстве, когда я делала первые шаги в изучении английского языка. Двуязычное издание – на английском и русском языках – стихи Байрона. Затем последовали и другие встречи с книгами-биллингва, но та первая осталась в памяти благодаря своей красоте и возможности читать слова автора и рядом с ними располагать ключом к пониманию его слов. И сейчас передо мной подобная новая встреча – русские стихи Александра Елизарова и ключ к ним – перевод Любомира Занева.

Но, прежде всего, я скажу о смелости автора и переводчика. Смелости – в решении издать свои стихи в стране, которая тебе не родная, в которой ты не живёшь, но с которой знаком издавека, пустить тех, кто будет читать твои стихи, в свою оголённую душу, при том на языке знакомом для них, но не родном: такую смелость проявляют единственно рыцари благоговейно преданные своей даме. Для Александра Елизарова эта дама Поэзия. Поэзия, которая пробуждает непреодолимую потребность выразить сокровенное, свою сущность в Слове, пустить читателя в то „плотно истинное: пережитое – плоды грусти и радости, смятение души между небом и землей” (Кирилл Ковальджи). Потребность и смелость, которые могут родиться только в сердце одарённого, тронутого Богом, талантливого человека.

Не меньше смелости проявляет и второй „автор” книги – Любомир Занев. Прочитав

стихи своего дальнего собрата, он находит в себе силы, смелость и уверенность перевести их на болгарский язык. Стихи и их перевод относятся к двум разным языкам, но это языки с общей азбукой, сходной грамматикой и не в малой степени общей лексикой. В этой текстовой среде встречаются – творец с творцом, душа с душой, входят в диалог, забывают о себе, а читатель получает возможность насладиться истинным созидающим словом. И не просто перевести их, чтобы поделиться с другими радостью от прочтения этих пронизывающих признаний, от соприкосновения нежности и красоты, от трепета крыла бабочки в этих коротких как дыхание, но исполненных высокой духовностью стихах. Нет, это не удовлетворяет переводчика. Будучи сам поэтом с чистыми стихами и сильными духовными посланиями, он уходит ещё дальше и предлагает нам код, с помощью которого мы можем понять не только слова Елизарова, не только их смыслы, но и даёт ключ, открывающий дверь в душу поэта, чтобы Свет вдохновенных строчек смог прикоснуться к нам и вывел на путь к сопереживанию поэзии, исполненной устремлением в Небо, и, как любая настоящая поэзия, особой мудростью и зрелой грустью.

Все свои чаяния, радостное ощущение красоты, любви и мудрости, все это дарят тебе, читатель, Александр Елизаров и Любомир Занев.

Прибавим и всё то, что ты сам откроешь в поэтических строчках.

Замечательна книга и тем, что она иллюстрирована знаменитым русским художником Павлом Буниним.

Желаю неповторимой встречи с двуязычной „Книгой в живом переплёте”.

Камелия Иванова

Предговор

Издаването на книги-билингви (двуетични) има своята доста дълга традиция в славянския и най-вече в руския поетичен свят. Първата ми среща с такава книга беше, когато бях малка и прохождах в изучаването на английския език. Изданието – двуетично – на английски и руски език – на стиховете на Байрон. След това последваха нови срещи с двуетични книги, но тази първа се е запечатала в мен с красотата си и с това за първи път изпитано усещане да четеш думите на автора и веднага, до тях, някой да ти е дал възможност да разполагаш с ключ за разбирането на тези слова. И сега пред мен е една такава нова среща – с руските стихове на Александър Елизаров и с ключа към тях – превода на Любомир Занев.

Преди всичко това е книга, провокирала смелостта и на автора, и на преводача. Да издадеш стиховете си в страна, която не ти е родна, в която не живееш, която познаваш от далеч, да допуснеш тези, които ще четат словата ти, в безкористно споделената и разголена си душа, при това на език, който за тях е познат, близък, но не роден, за мен е смелост, която проявяват единствено рицарите, благоговейно отдадени на своята дама. А за Александър Елизаров тази дама е Поезията. Поезията, която събужда непреодолимата потребност да изразиш и споделиш себе си чрез Словото, да пуснеш читателя в онова истинското, „преживяното – плодовете на тъгата и радостта, мятането на душата между земята и небето” (Кирил Ковалджи). Потребност и смелост, които се раждат само в сърцето на надерения, докоснатия от Бог, талантливия.

И не по-малка е смелостта, която проявява другият „автор” на книгата – Любомир За-

нев. Прочел стиховете на своя далечен събрат, Любомир Занев намира в себе си сили, смелост и увереност да ги преведе на български език. Стиховете и преводите им са на два различни езика, но са на езици с обща азбука, със сходна граматика и в не малка степен с обща лексика. В тази текстова среда се срещнат – творец с творец, душа с душа, влизат в диалог, забравят за себе си, а читателят получава възможността да се наслади на истинско и съзидаващо слово. И не просто да ги преведе, за да сподели с другите радостта от четенето на тези пронизващи ни признания, от докосването на нежността и красотата, докосване като полъх от крило на пеперуда, от тези кратки като дихание, но изпълнени с висока духовност стихове. Не, това не е достатъчно за преводача. Самият той поет, с изчистени стихове и силни духовни послания, отива още по-далеч и ни предлага един код, с който да разберем не само думите на Елизаров, не само смислите, но и ключ, с който да успеем да отворим вратата, която води към душата на поета, за да ни докосне Светлината от вдъхновените редове, да ни изведе на пътя към съпреживяването на поезия, изпълнена с Небесен устрем, и, като всяка истинска поезия, с особена мъдрост и зряла тъга.

Всички свои копнежи, радостното усещане за красота, за обич и за мъдрост, ето какво ти подаряват, читателю, Александър Елизаров и Любомир Занев.

И всичко, което ти сам ще откриеш в следващите редове.

Книгата е забележителна и с това, че е илюстрирана от знаменития руски художник Павел Бунин.

С пожелание за една неповторима среща с двуезичната „Книга в жива подвързия”.

Камелия Иванова